

det, frit over for mulige omskrivninger og omsystematiseringer af traktatteksten. Det afgørende er, at intern dansk ret efter ændringen opfylder de forpligtelser, traktaten medfører. Der er ikke i den almindelige folkeret noget krav om, at man i intern ret skal kunne genfinde en regel, der nøje svarer til traktatens tekst.

Inkorporering og transformation.

Ved inkorporering fastsættes det i en lov eller i en anordning med hjemmel i en lov, at traktaten får gyldighed i det nationale retssystem. Det betyder, at den folkeretlige fortolkning af traktaten lægges til grund ved traktatens interne anvendelse, ligesom traktatens bestemmelser om ikrafttræden og ophør m.v. må lægges til grund, medmindre andet er bestemt. En transformation adskiller sig begrebsmæssigt herfra ved, at det alene er traktatens tekst, som i kraft af en lov eller anordning indføres i det nationale retssystem. Fra og med denne indførelse i det nationale retssystem er traktatteksten løsnet fra det folkeretlige grundlag.

Hensigtsmæssighedsvurdering.

Ved en vurdering af hensigtsmæssigheden af den opfyldelsesform, som er foreslået med henblik på Den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, vil det kunne være formålstjenligt ganske kort at nævne de væsentlige fordele og ulemper ved de nævnte metoder.

Omskrivningsmetodens væsentligste fordel er, at den tillader bevarelsen af en lovgivningssystematik, som borgere og rets-anvendende myndigheder er vant til. Hertil kommer, at de bestemmelser i konventionen, som måtte være irrelevante for dansk ret, kan udelades, ligesom fravigelige konventionsbestemmelser kan fraviges i og med opfyldelsen.

Ulempen ved anvendelsen af omskrivningsmetoden er, at i jo højere grad man fjerner sig fra det folkeretlige grundlag, f. eks. ved omsystematiseringer, præciserende fortolkninger og udeladelser af formodet irrelevant stof, desto større er risikoen for en mangelfuld opfyldelse. Eksisterende retsforskrifter, der strider mod konventionen, vil kunne overses. Det kan også nævnes, at omskrivningen ofte, omend ikke nødvendigvis, vil skjule retsforskriftens traktat-

opfyldende funktion med den deraf følgende risiko for, at de retsanvendende myndigheder ikke lader hensynet til traktatopfyldelsen influere på fortolkningen. Hertil kommer, at en omskrivning, især af mere omfattende konventioner, er forbundet med et betydeligt arbejde, hvorved der kan indtræde forsinkelse i opfyldelsen.

Fordele ved inkorporerings- og transformationsmetoden er heroverfor, at man undgår de fejlmuligheder, der indebæres i den omformulering og omsystematisering, der er karakteristisk for omskrivningen. Man vil herved i højere grad sikre opfyldelsen af de folkeretlige forpligtelser, som traktaten medfører, hvorved man samtidig vil have sikret større grad af gensidighed i forhold til andre traktatparter, som anvender samme opfyldelsesmetode. Det kan i denne forbindelse påpeges, at inkorporerings- eller transformationsmetoden er de hyppigst anvendte opfyldelsesformer i andre europæiske lande. Hertil kommer den ovenfor berørte praktiske fordel ved de her nævnte metoder, at de er mindre tidkrævende, hvilket er af væsentlig betydning i en periode, hvor antallet af traktater, som Danmark tilslutter sig, er stærkt stigende. I forholdet mellem inkorporerings- og transformationsmetoden frembyder inkorporeringen en fordel derved, at den ikke fjerner sig fra den traktatmæssige forpligtelse, hvilket til en vis grad er tilfældet for så vidt angår transformationen, hvor traktatteksten som tidligere nævnt får karakter af en almindelig intern retsforskrift. Dette vil til gengæld kunne være fordelagtigt i visse tilfælde, bl. a. derved at den danske tekst kan gøres autoritativ i forhold til de danske retsanvendende myndigheder, jfr. herved besvarelsen af udvalgets spørgsmål 5. Dette moment bør formentlig især tillægges betydning i relation til konventioner, der direkte vedrører enkeltpersoners retsstilling.

I anledning af, at det i udvalgets spørgsmål er ønsket oplyst, om den opfyldelsesmetode, der er foreslået med henblik på konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger, er hensigtsmæssig, samt i hvilke tilfælde der er grund til at anvende denne fremgangsmåde, skal man indledningsvis udtale, at det er vanskeligt udtømmende at redegøre for, i hvilket tilfælde fremgangsmåden bør anvendes. Det må for-